

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy órá 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek. Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszólá-
mlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban
Megjelenik mindennap
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Olesó dicsőség.

Nagy-Becskerek, január 23.

Az orosz és francia sajtó megfujta a harsonákat hirdeti világszerte, hogy milyen nagy és hatalmas az orosz-francia szövetség, megtörtént, hogy hírlapírókat utasítottak ki csak azért, mert megmerték sérteni a szövetséges orosz birodalom nagykövetét. És fújják a lapok a dicsőség harsonáját a dicsőségnek tüntetik fel, ami a hatalmasnak ismert köztársaságnak csak gyengesége.

„Két győzelmet vivott ki — mondják — az orosz-francia szövetség a hármas szövetség felett: egyet Párisban, egy másodikat Kairóban.“

A győzők örülnek neki, a legyőzöttek meg se érzik. Sőt gyanítani lehet, hogy igen jókedvűen veszik érzékeny vereségüket, míg a győztesek igen vegyes, olyan édes-savanyu érzelmeket tapasztalnak.

Egy magyar, egy német és egy olasz lap tudósítónak kiutasítása Franciaországból, — ez a hármas szövetségen aratott első győzelem, melynek bizony meglehetősen furcsa mellékese van. Képzeld csak magunk elé a helyzetet! Az egyik részen az újonnan rekonstruált Ribot-kabinet a kettős szövetség főközvetítőjével, Mohrenheim báró orosz nagykövettel; a másikon Székely, Wedell és Alt urak, három hírlaptudósító a legártatlanabb fajtából, kiknek soha eszükbe sem jutott,

hogy politikai szerepet játszanak à la Benett vagy Blowitz, hanem a kik inkább örülnek, ha szüköske információikkal mellett egyszer egy hónapban sikerül nekik lapjuk számára egy „jó“ jelentést megkaparítani.

Most megkaparintottak egyet, azaz nem ők, hanem a francia hírlapírók, a kik nemzeti-chauvinista tekintetéből a felette érdekes eseményt, melyet ők tudtak meg, nem tehettek közzé maguk, hanem külföldi lapokból akarták atvenni. A famózus hír az volt, hogy egy 500.000 frankos panamacheknek a talonján egy M betű volt, mint a címzett nevének kezdőbetűje és az „emberek“ — a Panamabotrány kitérőse óta tudvalevőleg az „emberek“ a leghatalmasabb s egyuttal a legjobban értesült ur Párisban, — gyanítják, hogy az M. mögött Mohrenheim ur rejlik. A levelezők ezt természetesen jelentették lapjaiknak és a „gyanítás“ tulajdonképpen terjesztői lenyomatták utánuk a tudósítást.

Ekkor a Ribot-kabinet megembereli magát egy nagy tette, valószínűleg nem bátorító gyöngé oldalbaütések nélkül barátja, Mohrenheim ur részéről, és kiutasítja a levelezőket, a megsértett nagykövetnek pompás elégtételt ad s miután a belföldi hírlapírókat a pusztán utánnomás miatt nem bánthatja, egy törvényjavaslatot nyújt be, hogy „ilyesmit“ jövőre megfenyithessen. A kettős szövetség győzött, a hármas szövetség ki van utasítva, persze a Ribot-kabi-

net azért nem lett erősebb s naponta fenyegeti a veszély, hogy elfujatik és Mohrenheim ur sem szabadult meg még a végzetes M.-től, talán azért, mert neve nemcsak azzal kezdődik, hanem végződik is. Csakugyan fatális dolog Párisban, ha ilyenkor valakinek elől is, hátul is egy-egy gyanus M.-je van.

A második győzelem sincs komikum nélkül. Orosz- és Franciaország sugalmazására Egyiptom ifju alkirálya egyszerre csak bátorságot kap s hirtelen elbocsátja három miniszterét, a kik az okkupáló nagybritániai képvisellel össze tudtak férni és helyüket Angliának notárius elleneivel töltötte be, természetesen az angol funkcionáriusok megkérdezése nélkül, mint azt az Anglia és Egyiptom közt létező egyezmény értelmében tennie kellene. Ha azonban Orosz- és Franciaország azt hiszik, hogy e csiny által Angliában a vele melegen rokonszenvező hármas szövetséget is találták: nagyon tévednek még pedig már az okból, mert magát Angliát sem találták. Anglia egy kis megrovásban fogja részesíteni „szeszélye“ miatt az ifju alkirályt, meghagyja neki a minisztereit s beéri annyival, hogy e minisztereket jó eszközök avagy eszközöcskék által abba a hangulatba helyezze, a melyben elődeik is csak akkor voltak, mikor őket az angol kormány abba juttatta.

A „TORONTÁL“ TÁRCZÁJA.

E l i z.

— Elbeszélés. —
Írta: Gozsdu Elek.

I.

Kedves Alicze!

Légy nyugodt — nagyon takarékos vagyok. Igazem, hogy az őszi versenyeken sem veszek részt. A májusi veszteségeket fél évi falusi tartózkodással ütöm helyre és esenfelül megfogadtam a tanácsodat.

Az egész istállót — bele érve mister Joe Stewartot, eladtam egy bolond serfőzőnek, a ki minden áron futtatni akar.

A serfőző végre belátta, hogy velem aludni nem lehet és a pompás állatokat ki-vezették az istállóból.

A kicsi Tom is elment velük és mikor felkapaszkodott volt „Knock abautra“ sirt. Én is sirtam. Tappertitt is sirt, mister Manday pedig valósággal bögött. Hiszen annyit veszítettünk együtt!

Tappertitt könyörgött, hogy csak még egyszer eresszem őt a gyepre! Esküdözött, hogy a „Strumpband“ bejön s hogy minden meg lesz mentve. Csak még egyszer!

Nem. Én erős maradtam.

A serfőző legény elvitte a lovaimat. Vége!

Új életet kezdtem my deare! És est

az új életet nagyon komolyan akarom venni.

Az istállót átalakítottam népiszkolává, hogy a béregyerek meg tanulják az egyszerűt, mert a nélkül az ördögös mesterség nélkül, azt mondják, a kik értenek hozzá és azt mondd te is hugom, nem ér az élet semmit. Hogy is mondja a normandiai ravasz paraszt: Peut-ère bèn gu'oni, peu: érd bèn gu'on!

Szeptemberben már a lovak helyett csupa apró kis csacsik fognak a pavillonban rugdalódnani.

Rettentően örülök ennek a dolognak.

Ha látnád azt a sok apró gyereket itt! Egyik fürgébb, mint a másik; olyanok, akár az ürgék. Sokszor elnézem őket, a mint a gyepen futkosnak, vihognak, duhajkodnak — és irigylem boldog apjukat.

Mennyivel többet ér mégis egy ilyen gyerek, mint egy telivér ló!

Hála isten, most már egy lovam sincsen.

Most szombaton meggyóntam és lemondtam a játékról. Könnyű szívvel tettem, mert essembe jutott, hogy azzal a pénzzel, a mit vesztettem, felöltöztethettem volna legalább kétssás ürgét.

Nos Gnädige Frau Schwester? Meg van velem elégedve?

Most pedig engedd meg, hogy ennyi hősies munka után magamnak egy kompliment-t mondjak.

Mindig szép, ha az embernek negyven éves korában megjön az esse!

Hogy pedig ez a kompliment nem egészen alaptalan, azt rögtön bebizonyítom.

Édes Alicze.

Ambár nem, nem irok bevezetést. Nem szeretem a kerülő utakat.

Megnőszülök!

Ne neves kérlek!

Szeretném én tudni, hogy miért haljon ki a nemzetiségem! Hát olyan értéktelen ember vagyok én, hogy nem szabad az utódokra gondolnom? Végre is mit vétettem? Éltem, mint sok más házas ember, vidám legényéletet, azzal a különbséggel, hogy nekem nem volt feleségem.

Aztán meg az ember végre is tartosik valamivel az őseinek is.

Most, hogy ezt a sok apró gyereket látom itt a pusztán, nem tehetek róla, de azt szeretném, hogy a kastélyom keleti oldalfrontjának minden ablakából kikandikálna egy-egy szerető gyerekfej.

Pompás egy kép volna ez!

Az egyik szőke lenne, mint én. Ezt Gyurinak hívnák. A másikat pedig hívnák például Alicze-nek és en lehetne barna! S aztán így, szépen tovább! Alicze persze az édes anyjára hasonlítana, a ki szintén barna.

Ne neves kérlek!

Olyan üres ez a ház! Aztán az életemnek nem volt meg eddig a grand passziója! Mindössze csak szórakostam — minden csél és értelem nélkül.

A középiskolai tanárok javadalmazásának ügyét a pénzügyi bizottság újabb megfontolás alá fogja venni. A hás ugyanis több kérvényt a bizottsághoz utasított, s a bizottság a táblázatok átvizsgálása alkalmával azokat tárgyalni fogja. Csáky gr. közoktatásiügyi miniszter kifejezte a lehetőséget arra nézve, hogy a középiskolai tanárokat kihagyják a rangosztályba sorolásból.

A képviselőház kérvényi bizottsága Antal Gyula elnöklete alatt tegnap ülést tartott, melyben Horváth Béla jelentést tett arról, hogy a képviselőház határozatából kifolyólag mindazokat a kérvényeket, melyek egyesek és testületek részéről, a tisztviselői fizetésemeléssel tárgyában nyújtottak be, összesen 83 darabot, röviden a pénzügyi bizottsághoz tették át. A bizottság a bejelentést tudomásul vette. Ezután tárgyalás alá vette a bizottság a hatodik sorjegyzékbe foglalt kérvényeket, a melyeket báró Kemény Ákos ismertett. A tanácskozásban részt vettek Simó Lajos, Szentiványi Kálmán, Szuhányi Ferencz, Ugron Ákos, Bernát Béla és ifj. Szász Károly bizottsági tagok. A sorjegyzékbe foglalt kérvények elintézése után az ülés véget ért.

Herz és Andrieux. A Panama-botrányok két hírhedt alakja foglalkoztatja most mindenütt a közvéleményt. Herz Kornél, mint lapunk legutóbbi számában említettük is, Londonban letartóztatott. Nagy kérdés azonban, hogy vajon Anglia kiadja-e a vádlottat Franciaországnak. Erre nézve első sorban is az szükséges, hogy a pör egy angol bíró előtt indítassék meg, és ha az bűnösnek találja Herzt, akkor lehet csak szó a kiadatásról. Herz különben reméli, hogy nem szolgáltatják ki a francziáknak. Erre lehet abból is következtetni, hogy mikor üldözteséről értesült, nem utazott el Amerikába. Andrieux képviselő a kamarában ismételte vádját, hogy száznegy képviselőt vesztegettek meg, nemkevesebb, mint 1,350,000 frank értékben, és kijelentette, hogy az erre vonatkozó iratok Arton bankárnál vannak. Arton bankár tudvalevőleg megcsókött, de minden valószínűség szerint francia területen tartózkodik. A kormány elfogatására megtette a kellő lépéseket.

Sajnálom azt a husz esztendő, a mely olyan eszeveszett gyorsasággal repült el felettem.

Tarka, bohókás husz esztendő! És most, ha azokra az üres alakokra nézek, a honnan a gyerek-fejeket szeretném látni s ha Gyuricsa, Alice és a többi még nem létező tündérekre gondolok, úgy érsem, hogy az a vidám husz esztendő üres volt. Miért is éltem én hát tulajdonképen? Mit kerestem itt ezen a szép világon? Agyonhajszoltam néhány lovat, elvesztettem néhány ezer forintot, azt hittem, hogy összerőttem néhány névtelen asszony szívét és a sok semmittevésben nem volt időm legcsekélyebb munkára sem.

As utóbbi években éreztem, hogy nevetésges kedvek lenni. Ugy tetszett, mintha a Kornevillei marquis urak testvére volnék, a ki még a világot egyszer sem járta be — és csak mindig „habosott.”

Most már tudom, hogy a meddő ember ostoba existenciája! Hasznos eszköze lehet a többinek, de csak eszköze! A meddő ember a maga embervolta szempontjából befejezte az emberiség sorsát. Neki semmi köze sincsen az emberiséghez. Ha jól van lakva — hallgasson.

— Látom, érzem, hogy így, a mint van, nem bírom el az életet.

Megtaláltam Gyuri és Alice meg a többi tündérek édes anyját és azóta sokat foglalkoztam ezekkel a gondolatokkal.

Ne nevesz kérek!
Ezeknek a tündéreknek az édes anyját Eliznek hívják.

HIREK.

— Városi közgyűlés. Nagybecskerek városának képviselőtestülete ma délután 3 órakor kezdte meg rendes január havi közgyűlését, melynek lefolyásáról lapunk holnapi számában referálunk.

— A muzslyáról. A minap átvették a telepések házait és azok felülvizsgálásánál több rendbeli hiányt konstátáltak, melyek pótlása feltétlenül szükséges. Minthogy azonban ezen hiányok részben olyanok, melyek pótlása utólag alig eszközölhető, másrészt pedig nem is állítható biztosan; vajjon kötelesek-e a vállalkozók erre Rónay Jenő főispán, ki a telepítés ügyét mint örökség vette át, f. hó 29 ére, értekezletre hívta össze az érdekelteket, melyen meg fognak állapodni abban, miképen lehet a fenforgó bajokon segíteni.

— A nagybecskereki kaszinó-társulat tegnap délelőtt tartotta meg rendes évi közgyűlését a társulati tagok élénk részvétele mellett. A tisztújításnál a következő tisztviselők választottak meg valamennyien egyhangulag, az igazgató perczekig tartó üzenése közben: Igazgató: dr. Stassik Ferencz, 2-ik igazgató: Reitter, pénztárnok: Keresztes, jegyző: dr. Farnady István, könyvtárnok: Scossa Dezső, gazda: Hesse Ede, ügyész: dr. Vágh Lajos. Választmány: Daniel László, Weisz Izidor, Wechsler, dr. Klein Mór, Weisz Manó, Moesz Károly, dr. Brájer Lajos, Serdics alezredes, Straubert honvédkapitány, Szathmáry Kálmán, Talapkovics Vazul, dr. Grandjean Jozsef. A jövő évi költségvetés a következő telekből: Bevétel: Ponzmaradvány 192 frt, tagdíjak 2202 frt, bérletek 600, kártyapénz 1200, dominó 25, teremdíj 350, pinczébér 120, tekeasztal 100, felveendő kölcsön 500 frt, összesen 5289 frt. — Kiadás: Házbér 1892 re 620, 1893 ra 620, szolgák 660, hírlapok 500, könyvtár 300, fűtés 400, világítás 400, kártya beszerzésére 300, tekeasztalra 200, magyar írók segélyezésére 400, m. képzőművészeti társulatra, kamatra 70, telefon 144, irodaátalány 120, régebbi tartozás 100, szépirodalmi könyvtár 20, külföldiek 734, összesen 5289 frt.

— A muzslyaiak baja. Nem elég, hogy a szegény muzslyai telepeseinket a sors csapásai sújtsák, s mindazok a mizeriák, melyek a telepéseket mindenha nyomon követik, ehhez járul még, hogy egy-két

lelkismeretlen ember szédelgéseinek estek áldozatul. 1891. év tavaszán ugyanis valami Csesskó András feketetői lakos, a ki már egy isben a vácsi fegyház vendégsszeretét négy évig volt kénytelen igénybe venni, felkereste a muzslyaiakat és fényes ígéretekkel rávette a tudatlan embereket, hogy a nákfalvi takarékpénztárnál részvényeket jegyessenek, a melyekre — anélkül, hogy befizetéseket eszközölnének — azonnal első kölcsönpénzt kapnak.

A folyton pénzzükében lévő telepések léprementek és mintegy 120-an egy-egy részvényt jegyeztek, a melyre 30—40 frt közt váltakozó összegekben részesültek, ellenértékül azonban Csesskó urnak 90 és 180 frt között váltakozó összegekről váltókat irtak alá. Ezen váltókat Csesskó a nákfalvi takarékpénztárnál értékesítette s lejáratkor busás kamatfizetések mellett ezen váltókat az illetőkkel prolongáltatta, a nélkül azonban, hogy a régi, háromhavonként lejárt váltókat az illetőknek kiszolgáltatta volna. Csessko ezen újított váltókat, mint primaváltókat ismételtelen honoráltatta s a régi lejárt váltókat a visszleszámítoló perjámosi takarékpénztárral beperesíttette; s így történt, hogy daczára annak, hogy a telepések a most decemberi utolsó lejáratnál váltóikat annak rendje és módja szerint újították és fejenként 3 frt 75 kr. kamatot fizettek le, mégis régi váltóik alapján kevés kivétellel mindannyian végrehajtás alatt állanak a csekély ingóságai, melyek a költségeket sem fogják fedezni, immár a bírói árverés veszélyének vannak kitéve.

Ezen bajukat panaszolták el ma a telepések Rónay Jenő főispánnak, a ki megígérte, hogy a takarékpénztárnál közben fog járni, hogy a kelepczétől őket kiszabadítsa és esetleg gondoskodni fog arról, hogy Csesskó ellen megindítandó bünvádi eljárás folyamán deríttessék ki a való tényállás.

— A „Nagybecskereki takarékpénztár“ szombaton, e hó 21-én tartotta meg 21-ik rendes évi közgyűlését. Miután az intézet vezérigazgatója, Ormódy Imre, a közgyűlést az alapszabályok értelmében megnyitottak

Szép, nagyon szép lett az a parkod, a mióta utoljára láttam! Fölbredtek a gyermekkori emlékeim és eszembe jutott sok, nagyon sok kedves bohóság, a mit ketten madame Grenouille-al elkövettünk. Te akkor is éppen olyan meggondolatlan voltál, mint ma! Istennem! Hogy elsuhanak az évek!

Szép, nagyon szép lett a te parkod, a mióta utoljára láttam és sötét árnyékaival, a napban ragyogó pássitjaival, misztikus csendjével ott az illatosó hársak alatt, nagyon alkalmas a grande passiont növelésére.

Megnéztem a kastélyod keleti o'dalfrontjának az ablakait is. Éppen a fenyőcsoportra nyílnak. Astán tudod-e, hány ablak van ott? Mon bon dieu! Tizenegy! Gondold meg — tizenegy ablak!

Hangzatos az a te kastélyod nagyon! Egyedül vagy benne és sokat járass abban a misztikus parkban. A sok céltalan hü hó után értem, ha a magány üdit és idegeid más inger híján, az aranyos képzelet világában keresik a hatásokat.

A szomjas lélek légvárakat alkot és viszi önmagát föl az ellenőrizhetlen magasságokba. Merész szárnyalással elhagyja e földet és mert lerásta a convenance gyötrő, de néha hasznos láncsait — lehetőknek tartja a lehetlent is. A szomjas lélek megittasul és nemes mámorában, a földre visszatérve — néha elesik.

Minden becsületes ember ilyen. De mi védi meg a becsületes embereket az ostobaság ellen?

Eliz most huszonhárom éves és nem tartozik a társasághoz. Itt lakik a szomszédban édes anyjával, a ki piczike birtokán gazdálkodik.

Lovaglás közben bekergetett hozzá egy vihar — a többit tudod.

Elizt szeretem, nagyon szeretem és nem írok róla semmit.

Mukit hagyj ott néhány napra és jöjj ide. Akarom, hogy Elizt megismerjed. Mukinak kérek ne szólj semmit.

A propos!
A serföző legény „Guck' in den Welt“ re azt mondta, hogy nincsen temperamentuma és ott hagyta. Neki persze van temperamentuma!

A szegény parát agyonlövettem. A verseylovoknak még emléke se maradjon.

Légy szives és küldess a kis csacsik számára néhány földgömböt és térképet; de Amerika közte legyen. A praktikus Amerikára akarom a súlyt fektetni.

Hozz magaddal vagy két tuczt babát, hogy legyen mit kiosztani a kis leányok között. Caukorkákat is hozhatsz, de mentül többet és mentül tarkább papirosban.

Bele vagyok bolondulva ezekben a kis ürgékbe!

II.

Kedves Péter!

Szándékosan nem irtam eddig. Tiz napja, hogy eljöttem téled és ez idő alatt sokat, talán nagyon is foglalkoztam veled és a te grande passionoddal.

Péter.

nyilvánította, a gyűlés vezetésére mint elnök Kiss János választotta meg. Oldal Antal intézeti igazgató exután felolvassa az igazgatósági jelentést, melyből a következő adatokat közöljük:

As igazgatóság évi jelentése szerint az 1892. évi forgalom 19,228.841 frt, a tárcza-állomány 635.326 frt, a gyümölcsösöd betételek összege 525.893 forint volt, mely utóbbiak 71.454 forintnyi szaporodást tüntetnek fel. A hátraléktól 50.000 forintra rug.

A lefolyt év üzleteredménye 14.169 frt, melyből 9000 frt (9%) osztalékfizetésre, 3000 frt a tartalékalap növelésére, 1152 frt tantiémre és 880 frt a „Korona” értékének csökkentésére fordították. E szerint a részvényesek minden 100 frttal befizetett részvény után 12 frt 88 krnyi jövedelemben részesülnek. — Ezután megejtették a választások, melyek a következő eredményt tüntetik fel.

Választmányi tagok lettek: Brájjer Lajos dr., Kohn Márk, Lövy Ignác, Schlesinger Gerson, Temmer Salam, Vécsey István és Lucsics Miklós.

— A „Nagybecskereki takarékszövetkezet” mint részvénytársaság tegnap tartotta meg rendező évi közgyűlését. Miután korelációkat Kovács Ágost kir. tanácsost választotta meg a közgyűlés, az intézet vezérigazgatója Francis J. L. felolvassa az igazgatói jelentést, melyből a következő adatokat közöljük: Az üzletvélég kedvező volt. A kamatláb leszállítása azonban némileg a jövedelem rovására történt. A betétek 171 ezer forint szaporodást tüntetnek fel. A tiszta nyereség 22.814 frt, igazgatói jutalék 2281 frt. A tartalékalap 1892. évi jutalmazása 2281 forint. 18.000 frt vagyis részvényenkint 9 frt a 18. számú szelvény beváltásáért fizetetik január 23-ától kezdve. Jótékony cselekedetekre 251 frt fordították. A tartalékalap volt 1891. dec. 31-én 52.270 frt 65 kr., 1892. 5 százalékos kamattal 2613 frt 55 kr., részvényátvitel díjak 8 frt, 10 százalékos 1892. évi javadalmas 2281 frt 44 kr., tehát 1892. december 31-én a tartalékalap: 57.173 frt 64 kr. Ezután megválasztották a választmányba 3 évre: Brájjer Lajos dr., Neufeld Samu, Haidegger Ödön, Mangold Herman, Vattay Miklós.

— A piplike bál. Szombat este beigazolta mindazokat a várakozásokat, melyeket bakfiak és menyecskék, ifjak és agg-

legények jan. 21-én fűstek: A becskerekibálók fáradhatatlan rendezője, Fornasék Béla, oda csalogatta a város legifjabb leányait és asszonyait, igérvén nekik az estére sok szepet és jót, a mit — dicsegetésre legyen mondva — mind be is tartott. A csinos tánczrenden kívül voltak juxtárgyak és figurák, melyek egyes párokat összehoztak, kik azelőtt tán nem is gondoltak arra, hogy együtt tánczoljanak, de a mi fő, voltak tánczosok bővíben a leggyönyösebb nőgyűlölnök sem sikerült oly pipikét felfedezni, ki — petreszelymet árult volna. A figyelmes szemlélő azonban annál több oly alakot fedezhetett fel, melyeken félreismertetlenül meglátszott az úde fiatalság, az öntudatlan báj és szépség költészete, melynél szebbet nem alkothat a művészes keze sem. A négyeseket, melyet br. Feilitzsch Berthold rendezett az ő eddig fel nem mult ügyességével, mintegy 50 pár tánczolta, kik kevés kivétellel, a reggeli óráig mulattak. A hölgyek névsora a következő: Rónay Jenőné, Daniel Lászlóné, Dellimanics Lajosné, Plechl Sándorné, Vattay Miklós, Mocsak Károlyné, Kirscht Ágostné, Piukovics Jánosné, Witt Lászlóné, Szathmáry Kálmáné, Scossa Dossóné, Lauka Gusztávné, Boborné, Dumé, Réczey Gyuláné, Hajdáné, Szmassenkáné, Kuss Gyuláné, Hantke Lajosné, Kovács Sándorné, Szabó Lajosné, Ormay Lajosné, Keresztes Aladárné, Geigerné, Liptayné, Rosenfeldné, Löwy Ignácné, Stassik Ferenczné, Kéler Ákosné, Partilláné, Linyacszy dr.-né, Klein dr.-né, Novákné, Poppovicsné.

Leányok: Rézsey Anna, Vattay Margit Bobor Sari, Törssi Janka, Piukovics Irma, Szathmáry Sári, Petrovics Irén, Klein Etel, Novák Ilona, Schultz Emilia és Malvin, Daun Nelly, Geiger Zsenni, Löwy Irma, Weiss Felis, Poppovics Szaveta, Liptay Hilda, Pfneiszl Klára, Rosenfeld Szidi stb.

— Jelmezestély. A nagybecskerekibőlvessegyelet, mint értesülünk, február hó 14-én a kassinó helyiségében fényes jelmezestélyt rendez, melyre már nagyban készül az egylet rendezőbizottsága. A bál annyival

sikerültebbnek ígérkesik, minthogy az ideifarsangban teljesen nélkülözünk kellett a jelmezek és alarozos bálokat.

— A magyar olvasókör tegnap tartotta első közgyűlését, melyen a megerősített, de a kör fejlődése folytán módosítandó alapszabályokon a szükséges változtatások és bővítések megtétettek és a tisztviselőválasztás megejtették a következőképen: Tiszteletbeli elnök: Zsirus Lajos, elnök: Szalay József, alelnökök: Romhuzs Nándor és Tumó Lajos, tiszteletbeli háznagy: Macza György, háznagy: Linder Róbert, ügyész: Marianovich János, titkár: Törös Tivadar, jegyzők: Maruska Mihály, Szabó Ödön és Feimer Gusztáv, pénztárnok: Kovács Lajos, ellenőr: Boroczky Dossó, könyvtárnok: Szalávik Mihály, körgazda: Pokorny Ventriell, műrendező: Beöthy Imre. Ugyancsak tegnap választották meg a 24 tagból álló választmányt is.

— Községi tisztújítás Nagyszentmiklóson. Szerb-Nagyszentmiklós községben e hó 17-én ejtetett meg a tisztújítás, nagy érdeklődés mellett. A választás Jankó Ágoston főszolgabíró elnöklété alatt folyt le. Megválasztották I-ő bírójá: Alk Lajos az eddigi bíró egyhangulag; II. bírójá: Csagány Mihály; közgyámá: Krieger Béla, pánztárnokká: Vincsán Gergely; esküdtekké: Muth Henrik, Bozsím Novo, Gassenfeit Antal, Folye Nikolae, Kotorzman Vaszília és Moga Iliá, Este hét órakor az ujeunan megválasztott bíró fáklyászenével tiszteletk meg választói, a kiknek nevében Mohaupt Gyula tartott lendületes beszédet. Alk Lajos bíró meghatottan mondott köszönetet a saivélyes ovácsióért.

— Farsang a vidéken. Török-Becséről írják lapunknak: A Milkó Vilmos és fiaicseg török-becsei gősfürész- és őrlőmalmának gyári munkásai, hivatalnokaiak rendezősege alatt az előbbi évekhez hűen az ideifarsangi idényben is folyó hó 18-án minden tekintetben igen sikerült kedélyes tánczvigalmat rendeztek, melynek tiszta jövedelme 49 frt 68 kr a Baross-szeber javára fordítatott. A rendezőség minden lehetőséget elkövetett, hogy eme tánczvigalom, mint mindig, a török-becsei tánczvigalmak legfesztelebbjei és e szerint legkedélyesebbjei kőse sorostassék. A tánczvigalmon, mint más hason jellegű mulatságokon, a gyár munkásai és hivatalnokainak teljes számán kívül a község intelligenciája is nagyrészen jelen volt. A táncs állandó jó kedvben reggeli 5 óráig tartott. A négyeseket 50—60 pár

J'ai réfléchi beaucoup!

Vannak dolgok, a melyekről ugysszólván lehetetlen beszélni, s a melyekről még írni is igen nehéz. Ilyen a te ügyed — azaz a mi ügyünk is.

Mindenekelőtt kijelentem, hogy ha boldog vagy, nekem teljesen mindegy, hogy ki a te feleséged. Rám néve csak az a tudat borzasztó, hogy te, a ki valóban megérdemlenéd a boldogságot, boldog soha sem voltál.

Nem akarok a multról beszélni és nem akarok szemrehányást tenni. Nem vetted elég komolyan a világot és nem volt programmed.

Most van. Ismerlek és tudom, hogy es mit jelent.

Ószinte vagyok és kiméletlennek kell lennem!

Elis nem tartozik a társasághoz. Es a kisebbik baj. Hiszen tudod, milyen szépen sikerült Kati tantanak Mártával. Talán sikerülne nekem is; bizonyosan sikerülne.

Láttam Elist s a mint tudod, háromszor találkoztam vele.

Ast hiszem, soha sem fogom elfelejteni nyílt arcát és mélysó szeméit. Megjelenésében és abban a medorban, a hogy az emberre néz, van valami rendkívüli, valami misztikus.

Oh! Én nagyon jól megfigyeltem Elist! Nagy östét kék szeméi ésszántságot mutatnak. Ast hiszem, nagyon is szilárd, nagyon

is komoly jelleme van! Ilyennek képsellem én Imogent.

Halvány arca mindig nyugodt és láted, ennek a leánynak mégis több a temperamentuma, mint a mennyire szüksége van. A lelke, ast hiszem, olyan mint a tenger; vannak pillanatok, midőn az ember a mélysegekbe láthat — de jaj neki, ha a hullámok megmozdulnak!

Törékenynek látszik és mégis kemény, akár a gyémánt. Midőn hallgat, ast hisszük, hogy nyugodt, de ki tudja, mi háborog abban az ideges, féken tartott lélekben!

Nem félt tőlem, de restelni látszott valamit. Leginkább hallgatott és nésett engem. Jóformán nagyobb szavaban voltam én, mint ő. Nem veszem rossz néven, hogy hidegen fogadott. Astért sem ítélem el, mert folyton a teljes csimemmel szólított meg. Végre is nem tudja.

Islés nélkül való ruhája dacsára, van benne valami disztigvált vonás, a mi őt vonzóvá teszi.

Igazad van. Elis nem mindennapi leány — de — és ebben nekem van igazam — Elis nem európai, ugy a hogy ast mi értjük.

Kár, hogy már huszonhárom éves! Félek, hogy a rossz regények megmételtyesték a lelkét; félek, hogy minden érdekessége mellett banális.

Igen természetes, hogy te a ferdességeit nem látod.

Ast hiszem, lehetetlen volna őt a társaságban elfogadhatni. Félszességgel, a me-

lyek mostani körülményei köst föl nem tűnhetnek, ott kirívó hibáknak fognának tetszeni.

Félek, hogy nevetséges lesz ő és nevetséges lesse te. Minő szerepet fogna ő a te palotában játszani?

Ujra kellene kezdeni a nevelést a táncz-mestertől és a nyelv-mesterektől kezdve. És vajjon minő sikere volna mind e fáradságnak?

Hiusága föllázadna és ideges lelke meg-aláztatást érezne minden újabb és újabb elemi ismeret megszerzése alkalmával. Harag és szégyenérzet keritené hatalmába ideges lelkét, mert megérezné, hogy tökéletlenül sajátította el szokásainkat, gondolkosásmódunkat. Nem tudná magát beletalálni a mi világunkba, melyben, mert rabjai vagyunk szokásainknak, sokkal terhe-sebb az etiquette uralma, mint a gyönyör, melyet a társaság nyújt.

Félek, hogy ha Elis a feleséged lesz, ugy fogod találni, hogy e boldogságnak nagy volt az ára.

A más leányát, testvérét, a más feleséget szerethetjük eser nevetséges hibával. A trivialitások sem sértenek.

A világ nem tudja, nem sejtí, hogy trivialitásokhoz kösünk van, a titkolt szerelmi szenvedély boldogíthat, s az ember képzeletében odáig mehet, hogy a boldogságot teljesnek vélheti. De az első napon, midőn egy hosszánk nem való ember sorsa a mi sorsunkhoz van fűzve, és ont a világ előtt

táncszólt. Jelen voltak: Asszonyok: Adám Simonné, Báhnég Istvánné, Benkóczy Jánosné, Bienert Antalné, Bisek Arminné, Blau Mórné, Brummer Ignácsoné, Gottlieb Samuné, Greb Hugóné, Himmler Hermanné, Juhász Jánosné, Jung Antalné, Kortész Józsefné, Kánitz Sándorné, Kovács Lipótné, Kiss Vidorné, Kompler Albertné, Löbl Ignácsoné, Dr. Leopold Gunda, Nagy Károlyné, Rosenberg Józsefné, Róssa Lajosné, Schlesinger Isidorné, Schiffer Manóné, Sáfrán Lajosné, Spitzer Jakabné, Spaitz Jánosné, Teodorovits Mojóné, Weil Manóné. Leányok: Adám Aranka, Bienert Marika, Blau Juliska (Nagybecskerek), Kánitz Rensin, Kompler Irma, Kovacsics Erzsébet, Ióvy Etel (Csantavér), Löbl Isabella, Leopold Etel, Leopold Margit, Messinger Timi (Nagykikinda), Rosenthal Irma (Arad), Schön Etel (Nagybecskerek), Weiner Gisella (Kistelek).

E táncszólon a Baross szobor javára felülírték: Milkó Vilmos és fiai czég 30 frtot, Solymos Gusztáv 2 frt, Binkovits István 1 frt 50 kr, Bisek Armin, Jung Antal, Kiss Vidor 1—1 frtot, Csucsity Jozso, Dery Sándor, Gottlieb Sámuel, Grünwald Ignác, Joanovits Vladislav, dr. Kacsander Armin, Kanits Sándor, Koch Béla, Kohn H. Miksa Idvor, Löbl Ignác, dr. Mittelman Nándor, Ney Mór, Nikolics György ügyvéd, Peiter József, dr. Szamek Gusztáv, Spitzer Jakab, Teodorovits Moje és Wicha János 50—50 krt, Kovács Mihály 10 krt.

— **Uj regényünk.** Lapunk mult számában befejeztük Zola „Az emberi fenevad“ című regényét, s mai számunkban az „Ib“ című nagyszerű angol regényt kezdjük meg, mely Egyiptomban játszik, s egyike az angol irodalom gyöngyeinek. Az érdekes regényt a „Torontál“ számára lapunknak egy kolozsvári barátja fordította le.

— **A jégről.** — Tudja-e, kedves F. ur, hogy nagyon veszedelmes valami önnel együtt korszolyázn!

— Nos, és ugyan miért?

— Mert ön azok közé tartozik, akik mindig valami — hamis bukasra spekulálnak.

— **Izgága oláh diákok.** Nagy botrányt provokált Bojtor Ambrus és Hubián Péter, két izgága orvosnövendék a budapesti Valéria kávéházban. Mikor ugyanis a katonasere a Rakóczy-indulót játszotta, a két diák pisztagai kezdett. Az orvosnövendékek felkérték az egyetemi kör elnökséget, hogy a maga részéről is járjon el, és a két diákot utasítsák ki az egyetemről. Az egyik tüntető Hubián Péter ma érhető leczkét kapott az orvostanhallgatóktól. Mikor ugyanis Hubián Kovács tanár előtt kollektiválni akart, a terembe összegyűlt

nyíltan be is valljuk — észrevesszük ferdeségeinek és lelkének inculte voltát.

A legcsekélyebb hiba nagyinak, megbocsáthatatlannak látszik, mert hiúságunk magyító úvegén át látjuk. Igaztalanok és kemények vagyunk iránta, a ki már utálja áldatlan sorsát — és kezdődik a megbánás szomorú útja.

Ez az, látod, a mi engem rémit. Kérlek, hagyj békét Eliznek. Ne ragadd őt ki a körből, a melyben született, a melyben otthon van. Ne tedd szerencsétlenné őt és magadat.

Nyugodtan iparkodtam itélni és meggyőződéssem, hogy igazam van.

Nyílt és őszinte voltam, mert szeretlek. Inkább maradjanak azok az ablakok ott a keleti oldal fronton üresek — de te légy elégedett és boldog.

Alicze.

III.

Kedves Alicze!

Ma kaptam Eliztől ezt a levelet. Itt küldöm, olvasd és válaszolj asonnal. Nem tanácsot, csak igazságot kérek.

Péter.

IV.

Kedves Péter!

Becsásna meg nekem, hogy e hosszú levelet írtam.

Sok mondani valóm lett volna ma, de nem szólhattam, mert nem volt elég bátorságom.

fiatalság zajos abczugokba tört ki. Csak a tanár csillapító szavaira állott helyre a csend, s Hubián szemlesütve felelt a tanár kérdéseire.

— **Veszett kutyák Esztergomban.** Nagy rémületet okoz Esztergomban egy veszett kutya, mely már két nap óta garázdálkodik, a nélkül, hogy ártalmatlanná tudták volna tenni. Az utcán 20—30 emberről letépte a ruhát és legnagyobb részüket meg is marta.

— **A korbély szerelmes.** Soja János 19 éves budapesti munkás nagyon jól össze tudta egyeztetni a korbélyeséget a szerelemmel. Szombat esténként elverte az összes heti keresményét, és vasárnap reggeltől szombat estig ostromolta Filkorn Zsuzsánna munkáseányt szerelmi ömlengéseivel. A leány nem hallgatott az ömlengésekre, mert tudta, hogy nagyon korbély a fiatal legény. Sokszor mondta neki, hogy hagyjon fel minden további ostromlással, mert szeretője lenni nem akar, férjnek pedig nem való részeges ember. Soja azonban nem tágitott és pénteken este hazakísérte a leányt s az egész uton unsoolta, hogy mondja ki ezt az egyetlen szécskát: szeretlek. A leány nem akarta azt a szót elmondani, s a legény csak a másnapi estét várta, hogy lhcgő boszuját kitölthesse. Szombat este, mikor Filkorn Zsuzsánna Eszti nővérével együtt a gyárból hazafelé ment, Soja egy fa mögül előugrott és e szavakkal: „Itt vagy te kis hamis“ háromszor lött revolveréből a leányra. Mialt a három lövés nyakán találta a leányt, úgy hogy az eszméletlenül rogyott össze. Soja töredelmesen bevallotta, hogy a gyilkosságot előre megfontolt szándékkal követte el.

— **Hat éves gyilkos.** Mehaia községben nagyon megbosszta magát az a gondatlanság, hogy fegyverrel engedtek egy hat éves fiút játszani. Gyorgyevics Lázár 6 éves fiacskája ugyanis addig játszott egy forgópisztolytal, míg az elsült, s a golyó a szobában időző Kirchner Vincze hátába furódott. A sebesültet azonnal kórházba szállították, Gyorgyevics Lázár ellen pedig vétkes gondatlanság miatt megindították a vizsgálatot.

Törvényszéki esernök.

— **Nikolics Fedor báró inasa.** Valóságos fületett ellensége volt báró Nikolics Fedornak, az ő inasa, Locsmándi József, a ki jelenleg változatosság okáért a főúri konyháknak főstje helyett a kissé vékonyabb rabkosztot élvezi. Okot err a cserére az a cselekménye szolgáltatott, hogy a hűséges inas, a kire az elmúlt nyáron a lakást birták, lakatot hivatott s azzal felnyitatta a szekrényeket, hogy, mint azt a mai végtagyaláson vallotta, az esztneműt megtiszogathassa, faradozása jutalmául azután száz forint értékben feldíli ezüst evőeszközt zálogosított el, s kistafirozta magát a báró ruhatarából uri módon Dr. Baumgarten elnöklő bíró kérdésére az esztnemű eltulajdonítását tagadta, míg ellenben a megkerült ruhákra nézve az volt a szerény véleménye, hogy az jogos tulajdonát képesi, mert a kegyelmes ur egyszer úgy vélekedett, hogy „mar gondoltam rá, hogy neked alkalmiilag fogok valamit ajándékozni.“ A törvényszék ezt a bizonytalan formában tett ajándékozási ígéretet nem vette kézpénz gyanánt, mert az ügyész indítványára Locsmándi Józsefet lopás büntette miatt (333—4. §.) egy évi börtönrre ítélte.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése jan. 23-án.)

Budapest, január 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén a napirend előtt ismét szóba került a bodajki mandátum ügye. Zichy Jenő gr. ugyanis annak a megczáfolására, mintha a bíráló bi-

zottság határozatai nem tétethetnének a házban vita tárgyává, felhoz egy 1884-ben történt esetet, amikor Krausz Lajos szentendrei mandátuma felett határozott a bizottság, s annak határozatát a házban tárgyalás alá vették.

Busbach Péter, Szilágyi igazságügyminiszter, Madarász József és Ugron Gábor szólaltak fel e kérdésben s a ház végül napirendre tért felette.

A nemzeti színház nyugdíj-intésénél Fenyvesi Ferencz hosszabb beszédet mondott, és azt követelte, hogy az operaházhoz nevezzenek ki igazgatót.

Hieronymy belügyminiszter felelt ezután Fenyvesinek, s utána Pázmándy Dénes a kolozsvári színházat ajánlja a belügyminiszter figyelmébe.

A tétel elfogadása után a „közegészségügyi“ czimnél Kovács József a difteritisz elleni intézkedéseket sürgette és Gyürky Ábrahám gróf figyelmeztette a belügyminisztert a kolerára és kérdezte, hogy megtétek-e a veszedelmes rém ellen a kellő intézkedések. Ezzel az ülés délután 2 órakor véget ért.

A püspöki kar konferenciája.

Budapest, január 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A január hónapban tervezett püspöki konferenciát februárra halasztották. Akkor fogják a decemberi konferencián elvben elfogadott határozatok kiviteli módosításait tárgyalni. Az újabb tanácskozások legalább két hetet fognak igénybe venni.

A pápa küldötte a fővárosban.

Budapest, január 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Della Porta Rhodiói Carrora római gróf, a Vatikán küldötte folytonos óváció tárgya a fővárosban. Tegnap és ma számos arisztokrata tisztelgett nála. A polgárság küldöttség útján fogja őt üdvözölni.

Milan és Natalia kibékülése.

Budapest, január 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Belgrádból azt táviratozzák, hogy Milan és Natalia közt a házastársi közösség folytatására minden megtörtént. Milan már lépéseket is tett, hogy az egyház beleegyezését megnyerje. Egész Belgrád örömmámorban üszik a város pompásan ki van világítva, fáklyásmenetek járnak be az utcákat és zajos óvációkat rendeznek a királyi palota és a regensek háza előtt. A kis Sándor király rendkívül örül szülei kibékülésének és annak, hogy e hirt egész Szerbiában örömmel fogadták.

A kathol. autonómia.

Budapest, január 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A tizenötös bizottság világi tagjai a legközelebbi tárgyalás alkalmával felvetik a kérdést, hogy a bizottság elfogadja a katolikus autonómiának képviselői alapon való rendezését, mert csak es esetben vesznek részt a további tanácskozásokban.

REGÉNY-CSARNOK.

Ib.

— A „Torontál” számára angolból: — a. — I.

— Komédiások vagyunk. A fővárosba igyeckünk a koronázási ünnepekre, — kezdte a szót a csapat vezetője, tétovázva neki támasszkodva a korcsmaajtónak. — Engem Triflornak hívnak. Bizonysan hallotta már vendéglős ur is a nevemet. Ha én elkezdek mókázni, még a halott is meglevonedik. Ezek pedig... no, gyertek közelebb, édes gyerekeim!... A vendéglős ur szivességéből megengedi, hogy ma éjjel itt hálhassunk. Tudja azt ez a derék uri ember, hogy ilyen hideg időben nem valami uras állapot künn hálói a csillagos ég alatt. Sokkal jobb szíve van, semhogy azt elnézné, hogy a szegény komédiás népséget megvegye az isten hidegje. Gyertek közelebb, édes gyerekeim!... Előre, édes fiam!... Ez itt Hatto. Ugy nyeli a kést, mint más a malacpecsenyét, aztán mikor lenyeli, megcsattintja utána a száját; a szalmasszálát megtánczoltatja az orra hegyén, a nélkül, hogy leessenek a szalmasszál az orra hegyéről; a mellett olyan pófákat tud vágni, hogy a nevetéstől a hasát fogja az ember, már a kinek van hasa, a kinek pedig nincs, az orrát húzálja. Ez itt Jael... sziklakat emel, széttépi kezén a legerősebb hajókotelet is. Ezt a két szép kis leányt Kahildének és Kabiongnak hívják; nincs a tánczban párjuk; órákig elugrának a tojáson, még sem törnek össze egy tojást sem. Ezt a leányt pedig Tristianének hívják; az a tulajdonsága van, hogy a gondolatát is eltalálja az embernek és belát a jövődbe. Ez pedig Ib, az oroszlan-szelidítő!

Mikor a tarka vándorsereg tagjai meghallották egyenként a nevüket, illedelmesen besompolyogtak egy nagy, alacsony, füstös szobába, melyet a tűzhelyen pattogó fenyőfaágak tűze világított be. Hatto, a késnyelős, olyan vékony szál legény volt, mint az összezsúrt nádcsar, az orránál csak az ár lehetett hegyesebb, az orr hossza is elég tisztességes volt a olyan éhesen nézett ki a fü, hogy most tucatszálával nyelne benne a kést is, ha hozzá férhetne. Jael, az erős ember, tagbaszakadt, löcslábával imponált az első tekintetre, azonkívül szőrös volt, mint egy medve, és mikor jól van lakva, harcias is tud lenni a szeméjárása, de most olyan nyájasan tekintgetett a jámbor, akár egy borjú. A két kis tánczosnő testvért egészen megtörték az ut fíradalmait a didergő tagjaikat úgy próbálták melegengetni, hogy ketten takaróztak egy vékony kőpöngyegbe. Tristianét, a jósnőt, mikor átlépett a küszöbön, majd elnyelte szemével a vendéglős; nem látott ő még soha ilyen jelenséget: formás nagy természetű biborpiros ruha simult végig és izmos vállairól farkasbőrök lógtak le.

— Hát az mi? kérde a vendéglős meghökkenve, mikor még egy új alak jelent meg a küszöbön.

— Ez az oroszlan-szelidítő, felelt Triflor, — az pedig, a mit vezet, az oroszlanja; de meg van gyönyörűen szelidítve.

A vendéglős hátra ugrott, a mint az a fenevad kemoly, sárga szemével rábámult a sötétben, az ajtófélf mellől.

— Kitakarodjatok vele ebben a pillanatban! kiáltott a korcsmáros halálra ijedve, torkaszakadtából. El innen, még a házamtájékáról is vele! Kössétek láncra azt a vessett fenevadat azonnal!

— Oh, kérem igen szépen, hissen olyan szelid ez az állat, akár egy kis eb. Ugye szelid, Ib? mondá Triflor mosolyogva, hogy a korcsmáros forrongó dühét lecsillapítsa. Ne haragudjék kérem. Hattót még akkor sem bántja, ha szalmasszállal piszkálja is az orrát. Legföljebb a farkát csóválgatja meg rá. Ib, dugd be csak az öklödöt a torkábal! Ugye kérem, szelid ez az áldott jószág, akár egy kezes báránka. Az igaz, hogy valamikor nagyon vad volt, de csak volt, mert a mi derék Ib kollegánk tökéletesen megszselidítette. A míg mi vacsorálunk, ő

majd szépen leheveredik az asztal alá, nem árt ő ott a légynek sem.

— Itt egy erös vaskarika, vezessétek be az ököristállóba, most ugys üres, — vágta felbe a szót a korcsmáros, a kit Triflor sehogy sem tudott megnyugtanni. A szelidítő maradjon mellette, azután jól rájok kell az ajtót reteszolni vasra. Eredj, Snorro, veseid öket az istállóba!

— És szinte föllélegzett a korcsmáros, mikor az oroszlant Ibbel együtt künn tudta az udvaron.

Ib dusszogs nélkül, szótlanul fordult vissza.

Az égő fenyő-tuskók melegítő, vöröses tűsétől egyszerre el lett választva; sötétebb és hidegebb lett, mint az imént volt. Alig vehette ki, hogy hol is áll; a vén rozoga podgyász szekér, a melyet egész nap ökömaguk toltak-vontak — alig tűnt ki körvonalait a mély sötétségből... ez itt a kut, ez itt a jászol... hol van hát az ököristálló?

— Erre gyérünk! szólalt meg nem messze tőle valami fiatal ember hangja a arra felé botorkált, az oroszlanal együtt, a merről a hangot hallotta.

Egyszerre egy felszerhez értek, Ib vált lát verte az eresze. A körömsötét istállóba belátssott egy tenyérnyi darab a kékes-szürke égből.

— Jobbról van a karika, mondá a hang, még mindig távolról a egészen ellenkező irányból. Erősítse oda az ajtót, aztán hozok majd egy kis szalmát alomnak a földre.

Pár peres mulva egy örevalónyi szalmát dobta be a feje tetejére. Mikor Ib feltékkintett egy boszontos kamassfej vigyorgott re rá.

— Hogy hívják ezt az állatot? kérde szinte suttogva nagy érdeklődéssel a béresgyerek.

— Nincs eának neve. Istentagadás lenne tőlem, ha nem olyan nevet adnék neki, a milyent ök szoktak viselni, a sivatag többi királyai. A saját nyelvükön kellene elke resztelnem, de minthogy fájdalom, nem értek azon a nyelven, inkább nem is adtam neki semmilyen nevet sem, mert az a név nem találna méltó lenni hozzá.

Ugy látszott, hogy a fü nem értette Ibet, hát körülírással iparkodott magát megértetni.

— Mikor engem hívnak, ugy szólitnak, hogy „gyere csak ide, Snorro!” Azt is mondják, hogy „kelj fel, Snorro! Állj odébb Snorro! Eredj dolgozra, Snorro!... Hát kend hogy mondja ennek a jósságnak, mikor hívja?

— Nem kell ezt hívni. Jön es magától. Lánc van az orrán, ugy vezetjük. Menj isten hírével fiacskám! Hagyj minket magunkra. Az oroszlan álmos, szeretne aludni.

— Hosok neki egy darab velőcsontot. Ezzel lemászott a béresgyerek a falról a léptei elhangzottak a néma éjszakában.

Ib szétszórta a szalmát a hideg földön és leült rá, ugy hogy az oroszlan nagy, nehéz feje Ib térdein pihent. A sárga szemek bágyadtan ragyogtak feléje a sötétben. Vékony kezét belemélyesztette a durva, vastag sörénybe és ugy csirógatta. „Elzavartak bennünket, mert holmi gonosz, veszedelmes állatoknak tartanak kettőnköt, barátom! duruzsolt Ib. Félnék tőlünk. Nem tudják, hogy fázunk és hogy milyen betegek és szomorúak vagyunk. Ugy látszik, mintha csufot szeretnének belőlünk üzni; tehetik bátran, mert hissen nem tudánk öket felelősségre vonni a csufolkodásért, olyan erőtlének, olyan gyöngék és betegek vagyunk. Brr, beh hideg van! Milyen nyomorult is ez a világ! Hogy kaczagnak, kiabálnak felénk, mikor bohóczruhában, egy virágfüzérén kivezetlek a porondra, a trónjától megfosztott szegény királyt! Most nem csikáznak villámot a szemeid, mint hajdanában, a mikor egy erdítésodra halálsápadttá vált volna az arcuk és a rettegéstől mocszanni se mertek volna. Most, ha azt mondják, hogy „gyer ide!”, oda megyünk; ha azt parancsolják, hogy „kotródjatok innen!”, elkotródunk, alázatosan lehorgasztjuk a fejünket. Fázunk, el vagyunk hagyatva. De nem tehetünk ellene semmit.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—beocskereki vasútvonalon

	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III.	osztály	
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.			
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.20
Karlova	4.00	4.46	8.04
Beodra	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Araas	5.38	5.36	9.02
Kumán	6.08	5.58	9.22
Melencze	6.40	6.15	9.42
Ellemér	7.09	6.33	10.01
Nagy-Becskek	7.33	6.51	10.15
Versecz	érk.	11.59	—

	3501	3511	3518
	v. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III.	osztály	
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.			
Nagy-Becskek	5.50	12.00	7.20
Ellemér	6.08	12.21	7.44
Melencze	6.30	12.51	8.15
Kumán	6.40	1.11	8.37
Török-Becse—Araas	7.11	1.49	9.12
Beodra	7.45	2.29	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.13
Nagy-Kikinda	8.36	3.30	11.13
Temesvár	—	5.20	4.24
Budapest	1.20	—	7.10

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain

	3647*	3601	3611
	v. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III.	osztály	
Versecz—Nagy-Becskek.			
Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	5.50	12.00	2.20
Versecz-Rét	5.57	—	2.25
*Temes-Paulis	6.03	—	2.32
Bethlen-Tanya	6.11	—	2.43
*Sivattyutelep	6.23	—	2.55
*London-Tanya	6.29	—	3.04
Nagy-Margita	6.37	—	3.15
Zichyfalva	6.49	—	3.25
Györgyháza	7.01	—	3.40
Szécsénfalva	7.16	—	3.57
*Ó-Lécz	7.34	—	4.07
Kanak	7.35	—	4.19
Bóka	7.49	—	4.33
Szécsány	8.00	—	4.52
Párdány l. alul.			
Szécsány	4.01	3.10	5.07
Szárcsa	4.27	3.24	5.24
*Lajosmajor	4.41	3.37	5.37
*Pusztá-Kenderes	4.50	3.43	5.46
Lázárföld	5.01	3.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	5.32	4.15	6.31
Nagy-Becskek	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	8.36	—	11.12
Budapest	1.20	—	7.10
Temesvár	érk.	—	4.24

	3602	3612
	v. v.	v. v.
	1.	2. 3. e.
Nagy-Becskek—Versecz.		
Budapest	6.30	—
Temesvár	9.30	—
Nagy-Becskek	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	8.22	4.10
Lázárföld	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	8.56	4.51
*Lajosmajor	9.2	4.59
Szárcsa	9.16	5.23
Szécsány	9.29	5.38
Szécsány	9.44	5.53
Bóka	9.57	6.08
Kanak	10.14	6.28
*Ó-Lécz	10.33	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.32	6.57
Györgyháza	10.42	7.11
Zichyfalva	10.54	7.26
Nagy-Margita	11.09	7.55
*London-Tanya	11.18	8.04
*Sivattyutelep	11.26	8.13
Bethlen-Tanya	11.39	8.37
*Temes-Paulis	11.47	8.37
Versecz-Rét	11.55	8.48
Versecz	11.59	8.56
Temesvár	3.16	—

	3702	3712
	v. v.	v. v.
	I.II.III.	osztály
Szécsány—Párdány.		
Szécsány	9.34	5.48
Módos	9.56	6.15
*Fény	10.07	6.27
Párdány	10.18	6.32

	3713	3711
	v. v.	v. v.
	I.II.III.	osztály
Párdány—Szécsány.		
Párdány	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.27	4.18
Szécsány	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.52) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

(Folyt. köv.)

H i r d e t é s e k.

Rechnungs-Abschluss

der Ersten Jarkováczer Sparcassa als Actiengesellschaft

für das Geschäftsjahr 1892.

SOLL.	Bilanz-Conto.	BETRAG.
An Cassa-Vorrath	137.48	
" Inventar-Cto	90.—	
" 10% Abschreibung	9.— 81.—	
" escompt. Wechsel	143748.30	
" in Reescompte begeben	77933.—	
" verbleiben im Portefeuille	<u>65815.30</u>	
	66033.78	
	<u>66033.78</u>	
		20000.—
		31939.13
		2125.73
		152.—
		906.—
		2893.40
		<u>130.— 3023.40</u>
		58146.26
		3860.—
		4000.—
		<u>27.52</u>
		7887.52
		<u>66033.78</u>

SOLL.	Verlust- und Gewinn-Conto.	HABEN.
An bezahlte Geschäftsspesen	446.57	
" " Reescompte-Zinsen	5572.07	
" " capit. Einleger-Zinsen	1326.07	
" " Gehalte	1771.—	
" " Einlags-Zinsensteuer	74.12	
" " Geschäftsmiethe	120.—	
" " Geschäftsteuer	732.10	
" Handelskammer-Beitrag	4.55	
" 10% Invent.-Abschreibung	9.— 10055.48	
" Reservefond-Dotirung	3860.—	
" Reingewinn z. Vertheilung	4000.—	
" Spende	<u>27.52</u>	
	7887.52	
	<u>17943.—</u>	
		10048.30
		6959.77
		905.70
		<u>29.23</u>
		17943.—
		<u>17943.—</u>

Jarkovác, am 31. December 1892.

Gustav Frühling m. p., Buchhalter.

Markovics Milan m. p., Cassier.

DIE DIRECTION:

Markovics Döme m. p., Director. Emanuel Urosevics m. p., Vice-Director.
 Marko Papics m. p. Vasza Pivarszky m. p. Pera Nebrigics m. p. Zsiva Peity m. p. Acza Czarán m. p.
 Gyoka Rain m. p. Milan Markovics m. p.

Vorstehende Bilanz-, Verlust- und Gewinn-Conto haben wir eingehend in allen Theilen mit Haupt- und Nebenbüchern verglichen und vollkommen richtig befunden.

Wir schliessen uns daher dem Antrage der Direction an, dass von dem ausgewiesenen Reingewinn pr. fl. 7887.52 an die Actionäre fl. 5.— per Actie, d. i. fl. 4000 zur Vertheilung gelangen, fl. 27.52 zur Gründung eines Stipendienfondes für einen armen Schüler überwiesen werde. Der Rest von fl. 3860.— aber dem Reservefonde zuzuführen sei.

DER AUFSICHTSRATH:

Peter Merschorf m. p. Johann Belgramm m. p., Präses. Demeter Mojits m. p.
 Marko H. Markovics m. p. Theodor Knezsevics m. p. (48-1.1)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskerekén.